

ಬಂದುಮುಕ್ತಿ

■ ಶಾರದ ಬೆಂಗಳೂರು

ಚೋಣಿನಿಂದ ನವಲಿಗಳು, ಜಿಯಿವ ಕೊಗಳಿಗಳು, ಪಂಚರದಿಂದ ಕೊಗಿಲೆಗಳು,

ಬಣ್ಣಿ ಬಣ್ಣಿದ ಹಕ್ಕಿಗಳನ್ನು ಕೆಳಗೆ ಇಂಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್‌ನ್ನು ಕಾಡಿನಿದ ಬಹಳ ಕವ್ಯಪಟ್ಟಿ ಹಿಡಿಸಿದ್ದ ಮಹಾರಾಜ. ಮಹಾರಾಣೆ ಮೃಧಿಲೀದೇವಿ ಅರಮನೆಯ ಏಕತಾನತೆ ಬೆಸರವಾಗಿದೆ, ಕಾಡಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿನ ಗಿಡಮರ ಪ್ರಾಣ ಪ್ರಕ್ಕಿಗಳ ಜೊತೆ ಕಾಲ ಕೆಂದು ಸಂಕೋಷದಿಂದ ಇದ್ದು ಬರಬೆಕೆಂದ ತಿಂಗಳ ಹಿಂದೆ ಆಸೆ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಳು. ರಾಜನಿಗೆ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಸಂಕೃತಿಯಾಯಿತು. ಅವನ ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಕೊರತೆ ಇಂದು ತಂಬಿತ್ತು. ಅವನ ರಾಣಿ ಸಂಕೋಷದಿಂದ ಇರಲು ವಿನೆನು ಬೇಕೋ ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ಪೂರ್ವೆ ಸುವ ಮಹದಾಸೆ ರಾಜನಿದು. ಸ್ವರ್ಗವೇ ಧರೀಗಳಿದು ಬಂದತ್ತ ಹಾದೋಟೆ, ಪ್ರಾಣಿ ಪ್ರಕ್ಕಿಗಳು, ಕೊಳಗಳು, ಹಂಸಗಳು... ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಕೃತಿಯೇ ಅರಮನೆಯ ಅಂಗಳಕ್ಕೆ ಬಂದತ್ತೆ.

ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ದೂರದ ಉಪ್ಪರಿಗೆಯಿಂದಲೇ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಮಹಾರಾಣಿಗೆ ರಾಜನಿಗಾದಪ್ಪು ಸಂಕೋಷವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಮಹಾರಾಜ ಮೃಧಿಲೀದೇವಿಯನ್ನು ತನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಕರೆಸಿಕೊಂಡು 'ಮಹಾರಾಣಿ ಆನಂದವಾಯೆ, ಇವೆಲ್ಲ ಸೋಗಸು, ಸೋಭಗು, ಸಂಭ್ರಮ ನಿಮಗಾಗಿ ಇಡಕ್ಕು

ನೀವು ಕಾಡಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ, ಬಣ್ಣಿ ನಮ್ಮ ಸಂಕೋಷದ ಕ್ಷಣಿಗಳನ್ನು ಇಳ್ಳೇ ಕೆಳೆಯೋಣ' ಎಂದು ಹೆಗಲ ಮೇಲೆ ಕೈ ಹಾಕಿ ಮುನ್ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೊರಟೆ. ಮಹಾರಾಣಿ ಯಾಂತಿಕವಾಗಿ ರಾಜನೊಂದಿಗೆ ಹೆಚ್ಚೆ ಹಾಕಿದಳು.

ಕಾಡಿನಿದ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಬಂದು ಬಂದು ವಾರವಾಯ್ತು. ನವಲು ನಿರ್ರಿಸಲಿಲ್ಲ, ಹೋಗಿಲೆ ಹಾಡಲಿಲ್ಲ, ಜಿಕೆ ಜಿಯಿಲಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ನೋಡಿದ ಪರಿಚಾರಕರು ರಾಜನ ಬಳಿ ಹೋಗಿ ಮಹಾರಾಜ 'ಕಾಡಿನಿದ ತಂದ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಆಹಾರ ಸೇವಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ನೀರೂ ಕುಡಿಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲ ಸೋರಿಗಿ ಸಪ್ತಗಾಗಿವೆ. ಏನು ಮಾಡುವುದು ಎಂದು ಹೇಳಿದಾಗ. ರಾಜ ಕೂಡಲೇ ವ್ಯಾಧರನ್ನು ಕರೆಸಿ ಜೈವಧ್ಯಂಬಜಾರ ಮಾಡಿಸಿ ಎಂದು ಆಷ್ಟೆ ಮಾಡಿದ.

ಇದನ್ನು ಕೆಳಿದ ರಾಣಿಗೆ ಬಂದು ರೀತಿಯ ಆರ್ಥಿಕ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ನಮ್ಮ ಸಂಕೋಷಕ್ಕೆ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಸ್ವಷ್ಟಿಂದವಾಗಿ ಹಾಡಿ ಕುಣಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಪ್ರಾಣಿ ಪ್ರಕ್ಕಿಗಳನ್ನು ತಂದು ರಾಜ ಬಂಧನದಲ್ಲಿಟ್ಟಂತೆ ನಮ್ಮ ಉದ್ದಾನವನದಲ್ಲಿಟ್ಟಿದ್ದಾನಲ್ಲ ಎಂದು. ರಾತ್ರಿ ರಾಣಿಯ ಕನಕಿನಲ್ಲಿ ಹುಲಿ, ಸಿಹಿ, ಅನೆ, ಕರದಿ ಮುತಾದ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಬಂದು ಅರಮನೆಯ ಮುಂದೆ ಮೌನವಾಗಿ ಸತ್ಯಾಗ್ರಹ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಎಲ್ಲ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಕೈಯಲ್ಲಿ 'ನಮ್ಮ ಸ್ವೇಷಿತರನ್ನು ಏಕೆ ನಮ್ಮಿದ ದೂರ ಮಾಡಿದ್ದೀರೆ' ಎಂಬ ಫಲಕ. ಇದನ್ನು ರಾಜನ ಬಳಿ ಹೇಳಿದಳು. ಯಾವ

ಮೆದ್ದಾ ಬೆಳೆಲ್ಲ, ಅವೆಲ್ಲ ಕಾಡಲ್ಲಿ ಸ್ವಷ್ಟಿಂದವಾಗಿ ಬಳಿದವು. ಅವುಗಳನ್ನು ತಂದು ಕೂಡಿ ಹಾಕಿ ಅವುಗಳ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹರಣ ಮಾಡಿದ್ದಿರ ಕಾಡೇ ಅವುಗಳಿಗೆ ಸ್ವರ್ಗ. ಅಲ್ಲಿ ಶಿವ ಮುಖ ಮಪ್ಪಡಿ, ಪ್ರಾಣ ಪ್ರಕ್ಕಿಗಳನ್ನು ಬೇಟೆಯಾಡಿ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ವಿಹರಿಸಿದರೆ ಅವಕ್ಕೆ ಸುಖಿ. ಅಲ್ಲಿನ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪ್ರಾಣಿ ಗಿಡ ಮರಗಳು ಬಂದ ಬೆಳ್ಳಿಯಂತು ಅವಲಂಬಿಸಿರುತ್ತವೆ. ನೀವು ಇಲ್ಲಿ ಏನೆ ಮಾಡಿದರೂ ಕ್ಯಾತಕ. ಕೂಡಲೇ ಅವನು ಸ್ವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಕಳಿಸಿ. ಇಲ್ಲಿ ದಿದ್ದರೆ ಅವ ತಮ್ಮ ಶ್ರುತಿಯನ್ನು ಮರಿಯುತ್ತವೆ. ಅವ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಮಡಿಲಲ್ಲೇ ಇರಬೇಕು. ಕೂಡಲೇ ಕಾಡಿಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಎಂದನು ವಿನಯವಾಗಿ.

ಕೂಡಲೇ ರಾಜ ಮಂತ್ರಿಯರತ್ನ ತಿರುಗಿ, 'ಅವುಗಳನ್ನು ಕಾಡಿಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿಸುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಆಚಾರ್ಯಿಸಿದ. ಅವುಗಳ ಜೊತೆ ರಾಜ-ರಾಜಾನಿಗಳಿರುವ ಪರಿವಾರದವರೂ ಹೊರಟಿರು.

ಪ್ರಾಣಿಗಳಲ್ಲ, ರಕ್ಷೆ ಬಡಿದು ಕೂಗಿ ಕೇನೆದು ಕಾಡಿನೊಳಕ್ಕೆ ಸಿರಿಯನ್ನು ಕಂಡಂತೆ ಓದಿದವು. ಅದನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ರಾಜ ರಾಣಿಯತ್ತ ತಿರುಗಿ ನೀವು ಹೇಳಿದ್ದು ಸರಿ. ಇವುಗಳು ಪ್ರಕೃತಿಯ ಮಡಿಲಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನ ನಿಮ್ಮ ಸ್ವತಂತ್ರಕ್ಕೆ ನಾನು ಅಡ್ಡಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ತಮಗೆ ಬೆಕೆನಿಸಿದಾಗ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಸಂಕೋಷದಿಂದ ಕಾಲ ಕಳೆಯಿರಿ. ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಬಂದ ಮುಕ್ತಿಯಿಂದ ಸಂಕೋಷವಾದರೆ ಮನವುಗಿಗೆ ಎವ್ವು ಸಂಕೋಷವಾಗಬಿಹುದು ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿ ಅರಮನೆಗೆ ಬಂದು ನಿರಪರಾಧಿ ಕ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿಸಿದ.

